

Su luyuz İkimizde

– keskin2011 · 27 Ocak 2017

Gecenin en sessiz saatinde
Kan ter içine kalıp
 ı lık  ı lı a uyanıyorum
Yanımda yoksun
Düşümde bile görmeye razıyken seni
Yoksa beni can dediğini
Ardında bırakıp giden sen değil miydin

Öbür yarımısın derdin hep
Şimdi o yüre e başka birisi mi girdi
Eğer görmek istemiyorsan
Söküp at içindeki beni

Zamanla alışırım yokluğuna
Dağıt karıştı kafadaki cevapsız soruları
Bir kalbim vardı sevgiyle atan
Seni her gördüğünde titreyen
Şimdi esir düştü gözlerine
Cezam müebbet

Atıyorum kendimi ıssız sokaklara
Yürüyorum nereye gittiğimi bilmeden
Kalbim dayanmıyor bu yükü taşımaya
Dizlerimin üzerine çöküp doyasıya ağlıyorum

Son vedanı hatırlıyorum
Yağmurlu bir kış günüydü
A zına geleni söylemiştin giderken
Gözyaşlarım umurunda bile değildi
Kim bilir belki birgün
Unutmaya çalışırım unutulduğum gün seni ...

Refik

27 . 01 . 2017

İstanbul